

SIEMENS INTERN

Torsdag 10. mai 1973 Nr. 4

Vårt nye topp-team

På generalforsamling i Siemens A/S 27. mars ble direktør Nils Simonsen og direktør Tor Jemtland valgt som ordinære medlemmer av firmaets direksjon. Samtidig ble Tor Jemtland utnevnt til leder av Seksjon Kraftteknikk.

På generalforsamlingen ble også overingeniør Bengt Elter, overingeniør Gunnar Friedl og økonomisjef Ragnar J. Steg meddelt firmaets prokura.

Direksjonen består idag av adm. direktør Thv. Selmer (i midten), direktør Nils Simonsen (t.v.) og direktør Tor Jemtland (t.h.).

Frisk seilas på Linderud i mai

Våre skipsfolk har lagt ut på en frisk seilas med utstillingen "Siemens Shipping 73" som kommer til å prege livet på Siemens Linderud i hele mai måned.

Resepsjonshallen i kontorbyggets 1. etasje er fylt med de mest imponerende apparater og installasjoner av Siemens-merke, og man kan neppe unngå å bli slått av mønstringens omfang.

— Messeadmiral Rune Mellum - er Linderud et godt utstillingssted?

— Det er jo første gang vi prøver, men erfaringene foreløpig er gode. Jeg syns vi med dette utnytter husets muligheter på en svært god måte. Vi har her anledning til å bruke den plass vi trenger for å gi vårt tilbud til skipsbyggere og redere en ordentlig presentasjon - og for å kunne ta oss godt av de mange gjester vi venter.

— Nor-Shipping på Sjølyst finner jo også sted i mai?

— Ja, men hvorfor ikke prøve våre egne muligheter? Vi har jo også den erfaring at vi har lett for å "drukne" i de kjempearrangementene som Nor-Shipping er blitt, og derfor har vi i år villet prøve en ny vri.

Forts. s. 4

SIEMENS

Siemens Shipping 73

Fjernstyring av fremdriftsmaskineri

- * Diesel
- * Turbin

Overvåking

- * Binære-
- * Analoge-
- * Integreerte systemer

Automatisk regulering av driftstilstand

- * kjeleanlegg
- * kjølevannssystemer
- * smøreoljesystemer

Kraftforsyning

- * Generatorer
- * Motor og fordeling
- * Automatikk

Dekksmaskineri

Kommunikasjon

Skipstelex

simile

all

efoni

ce

◀ Messeadmiral Rune Mellum: Hvorfor ikke prøve våre egne muligheter?

Hva mener du?

Som bilag til dette nr. av Siemens Intern følger et spørreskjema om din mening vedr. husoppvarming. Alle som er ansatt i Siemens kan delta, og det er 10 brødrister å vinne. - I neste nr. kommer resultatene av undersøkelsen og fortegnelse over vinnerne - men husk at spørreskjemaet må være innsendt til Hell S/O innen 15/8.

Dengang Siemens var bilprodusent

Bilfabrikasjon i Siemens.

Ved århundreskiftet hadde automobilen fått en konstruksjon som den i store trekk har beholdt til våre dager, (styremekanisme, kraftoverføring, gir, differential, dekk osv.). Kjøretøyet var vel egnet til å ta seg fram for eget maskineri.

Datidens elektroingeniører mente av prinsipp, at all mekanisk drivkraft med hell kunne erstattes av elektrisk. Følgelig kastet man seg over problematikken rundt den "elektriske ekvipasje". I grunnen behøvde man bare bytte ut bensinmotoren med en likestrømsmotor, og plassere et passende antall batterier rundt i vognen. Giret var ikke nødvendig, fordi turtallet på likestrømsmotoren lett lot seg regulere.

Etter dette mønster bygget Siemens-Schuckertwerke i 1905 et større antall drosjer for Berlin. Disse elektriske drosjene ble begeistret mottatt av pressen og publikum. I motsetning til sin bensin-konkurrent var bilen nesten lydløs og fri for rystelser. I 1905 gjorde maskineriet på en vanlig automobil såvisst ikke skam på betegnelsen "eksplosjonsmotor". Oppstartingen av en bensinmotor dengang var en kritisk fase i bilkjøringen. Selv våre dagers bensinmotor streiker ofte når det blir for kaldt eller fuktig. I 1905 satte også en start under gunstige forhold sin mann på prøve - både teknisk og fysisk. Det var

Forts. s. 11

Siemens omfattes ikke av reglene om bedriftsdemokrati

Den 20. mars ble det holdt møte i Siemens konsernutvalg i Oslo. Tilstede var: Thv. Selmer, T. Jemtland, N. Simonsen, R.J. Steg, K. Høitomt, S. Falkenberg, A. Johnsen, J. Hellesvik, P. Schjøth, I.D. Bjørntvedt, Herbert Nilsen S/B, Olaf Gjesdal S/B, Ole Hoelstad S/O, Ole J. Løken S/O, Arne Aas S/T, K. Flønes S/T, Ulf Guttormsen S/T.

Følgende saker ble behandlet:

Bedriftsdemokrati

En del underlag om saken var sendt Konsernutvalgets medlemmer på forhånd. Bedriftens representanter orienterte om de viktigste punktene i "Lov om aksjeselskaper" med endringslov av 12.5.1972. Videre ble forskriftene av 24.11.1972 fra departementet gjennomgått ("Forskrifter til aksjelovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i aksjeselskapets styre og bedriftsforsamling m.v.")

Bedriften la fram en dokumentasjon som viste at Siemens A/S ikke faller inn under de til nå vedtatte regler, idet mindre enn 50% av de ansatte er beskjeftiget i virksomhet som hører inn under den næringsindustri, som omfattes av Kg. Resolusjon av 24.11.72. Bygge- og anleggsvirksomhet samt varehandel omfattes foreløpig ikke av bestemmelsene.

Årsregnskapet 1971/72

Medlemmene i utvalget var på forhånd tilsendt årsberetning og regnskap, d.v.s. de samme dokumenter som blir forelagt Generalforsamlingen. Disse dokumenter ble gjennomgått og kommentert.

Budsjett 1972/73 og forventet driftsresultat

Bedriften orienterte om budsjettet for inneværende år.

Etter 2. kvartal viste regnskapene resultater som lå godt an i forhold til budsjettet. Det er imidlertid på det rene at kostnadene i 2. halvår vil bli vesentlig høyere enn i 1. halvår. Det er desuten fortsatt fare for at det lave investeringsnivå og redusert aktivitet hos våre viktigste kunder vil gjøre det vanskeligere å oppnå tilsvarende resultater.

Bedriftsledelsen ser likevel fortsatt det oppsatte budsjett som en realistisk målsetting.

Hovedtrekkene i revidert 5-årsplan

Det ble gitt en orientering om den nylig reviderte 5-årsplan. Det er regnet med en betydelig vekst i omsetningen og det siktes mot forbedring av resultatene. Det ble pekt på at planen var utarbeidet under den forutsetning at spesielt industriens vilkår ble slik at investeringsvolumet viser en rimelig stigning og at konjunkturutviklingen generelt blir normal.

De i perioden planlagte investeringer ble gjennomgått, likeledes finansplanene og den antatte utvikling av person-tallene.

Plantallene, som også inngår i Siemenskonsernets samlede planlegging er ennå ikke endelig avstemt med de respektive konsernavdelinger.

Pensjonsordningen

Det ble gitt en orientering om pensjonsordningen. Denne orientering vil bli fulgt opp gjennom Siemens Intern og hver enkelt som er med i ordningen vil i løpet av våren få en individuell forsikringsoppgave fra Norske Folk.

Valg til bedriftsutvalgene

Denne sak ble kort drøftet og man var enige om at spørsmål i denne forbindelse må løses på det lokale plan i bedriftsutvalgene, og da prinsipielt innen de respektive grupper som velger representanter til utvalgene.

Fleksitid

Den utredning som ligger til grunn for prøveordningen i Siemens Oslo ble besluttet sendt bedriftsutvalgets medlemmer i Siemens Bergen.

Feriefond

Fra lang tid tilbake eksisterer det et feriefond på kr. 75.000,-. Ifølge statuttene skal rentene av dette fond benyttes til ferietilskudd for de lavest lønnede kontoransatte i Siemens Oslo (ferielotteriet).

Ledelsen vil studere statuttene og evt. vurdere anvendelsen av fondet.

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon

«Jeg beundrer det fornuftige forhold mellom arbeidsgiver og arbeidstager her i Norden»

Dipl.ing. Bengt Elter i Seksjon Elektromed er tildelt prokura.

Det er knapt et år siden at han kom til avdelingen. Han skal litt etter litt overta som seksjonsleder. To måneder gikk med til en grundig innføring hos Siemens Elema i Sverige, og ytterligere 4 mnd. i Erlangen. Han har med andre ord såvidt rukket å bli varm i trøya. Dvs. her i Norge, fra Tyskland bringer han med seg 5 års Siemens-ansiennitet, 3 år SE i München og 2 år fra UB/Med i Erlangen.

Bengt Elter er nemlig tysk statsborger. Denne opplysningen er overraskende og vanskelig å fatte. For det første snakker han flytende svensk - for mine ører høres det ut som om han var vokst opp på sydspissen av Skåne. Hyppige besøk i Sverige, svensk mor og svensk tale i barndomshjemmet skal være forklaringen. Han mangler også fullstendig den formelle og reserverte holdningen som de fleste tyskere omgir seg med i kontortiden. Han er spontan og direkte. Jeg merker etter kort tid at jeg får problemer med høflighetspronomene. Mine egne "De og Deres" begynner å klinge mer og mer fjollet og antikvert. Bent

Elter er dessuten uforskammet ung til prokurist å være. De skal liksom være 20 år eldre.

— Hvorfor kom du egentlig til Norge?

— Jeg har i flere år arbeidet meg målbevisst mot Skandinavia. I Tyskland har jeg tilbragt lange perioder av mitt liv i industriområder og storbyer med

groteske miljøforstyrrelser. Dette ville jeg bort ifra.

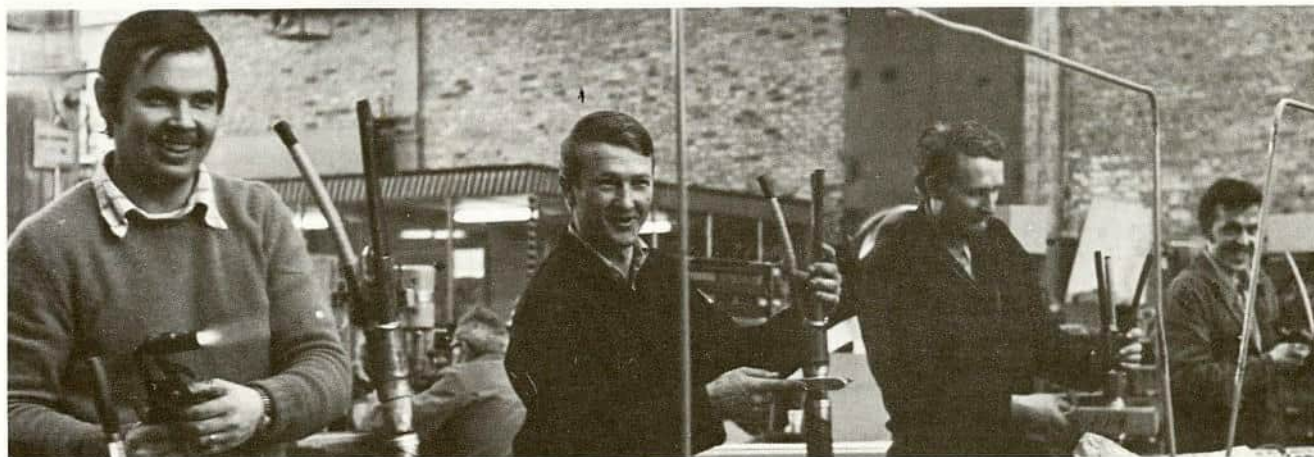
Jeg beundrer også det fornuftige forholdet mellom arbeidsgiver og arbeidstager her i Norden. Det legges mer vekt på motivering og mindre på autoritet enn i Tyskland. Mine erfaringer i så måte skriver seg ikke utelukkende fra Siemens. Men som et gammelt og tradisjonsrikt tysk firma har nok også Siemens arvet sin del av hierarkiet.

Forøvrig skjer det idag positive ting i Vest-Tyskland på disse feltene. Den siste valgkampen viste klart at man har fått øynene opp for verdier som gjør livet verdt å leve, men som kanskje ikke kan måles i kroner og øre. Ved mine siste besøk i Stammhaus kunne jeg også konstatere at man nå bruker "storslegen" på interne "forkalkninger". Så Tyskland kommer etter, men Skandinavia har 10 års forsprang.

At jeg akkurat kom til Norge, skyldes faglige kriterier. Jeg ble tilbudt denne stillingen og jeg fant oppgavene utfordrende og interessante.

— Organisasjonen i Seksjon Elektromed endres i disse dager. Blir det store forandringer?

Forts. s. 9

De klarte det med glans

Den 22.2. d.å. avla tre av våre sterkstrømsmontører fagprøve for elektromontører gruppe H. Dette er en kjærkommen tilvekst til vår montørstab som har sitt daglige virke ved høyspent-avd.

Fagprøven omfatter:

- a) Montering av en trafokiosk eller celle.

- b) Montering av kabelmuffe.

- c) Eksaminasjon i forskrifter og driftsforskrifter for høyspentanlegg. Herunder skal de bl.a. redegjøre for hvilke forsiktighetsregler som må iakttas ved arbeide på høyspentanlegg. De skal også redegjøre for regler for hjelp ved ulykkestilfeller.

- d) Kandidatene skal ved hjelp av tegninger og koblingsskjemaer redegjøre for oppbyggingen av et høyspentanl.

Fra venstre: A. Soknes, J.E. Asphaug, K.O. Nebb og K. Løvseth. (Sistnevnte er tidligere Siemensmontør).

Endel av den praktiske samt teoretiske prøven ble avlagt i våre lokaler i sterkstrømsfabrikken.

Forøvrig opplyses det fra velinformerte kilder at kandidatene besto prøven med glans.

Vakker høytidelighet da de savnede fra «Anita» ble minnet

I et voldsomt uvær utenfor USA's østkyst forliste M/S "Anita" 22. mars. 3 av våre ansatte var ombord på serviceoppdrag.

Ved en gripende høytidsstund ble de omkomne minnet i Oslo Sjømannskirke 27. april. Fra ledelsens side var direktørene Nils Simonsen og Tor Jemtland tilstede, ved siden av 10 av de omkomnes kolleger og venner.

Sjømannsprest Hans-Jacob Føren talte ved "Minnestøtten for sjøfolk som har omkommet ute", og et veld av kranser og blomsterbuketter ble lagt ned ved foten av bautastenen - deriblant en stor krans fra Siemens A/S. Ledsaget av trompetsolo kastet Sjømannskorets leder, John Westel, en granbarkrans med de norske farver på sjøen som en siste hilsen fra sjøfolk på alle hav.

De omkomne er:

Hollgeir A. Hebnes, 34 år. Han var ansatt ved vår montasjeavdeling, og etterlater seg kone og tre barn.

Alf Nordbotn, 35 år. Han var også ansatt ved vår montasjeavdeling. Nordbotn var ugift.

Klaus Ivar Johansen, 28 år. Johansen var ansatt ved AKA's skipsgruppe, og etterlater seg kone og to barn. Trio

Forts. fra s. 1

— Hvilke produkter omfatter vår utstilling?

— Vårt nyutviklede tavlesystem S404 er et av de viktigste innslag. Men vi regner også med stor interesse for det nye elektroniske overvåkingssystem SIMOS 21 og våre systemer for diesel-fjernstyringsautomatikk. Vi har lagt vekt på å vise produktene i demonstrasjonsferdig stand, tilknyttet simulatoranlegg.

En annen omfattende og interessant

sektor er våre systemer for telekommunikasjoner, både ombord og mellom land og skip. Verdt å nevne er også den foredragsserie vi har lagt opp til, og som ser slik ut:

3. mai: Maritim telekommunikasjon.
11. mai: Generatorer og lavspente fordelingsanlegg.
15. mai: Mellomspenningsanlegg for skip.
22. mai: Fjernstyring og overvåking av skipsmaskineri.
29. mai: Del I: Elektrisk utrustning for borerigger. Del II: Elektrisk fremdriftsmaskineri.

— Hvilke resultater venter dere av utstillingen?

— Først og fremst i form av øket salg. Men utstillingen representerer også en enestående anledning for våre egne folk til å gjøre seg kjent med våre produkter og systemer på skipssiden. Jeg vil derfor oppfordre alle interesserte til å besøke utstillingen og dra nytte av de muligheter for informasjon den gir hver enkelt.

Birger Tvedt- show på Sluppen

I løpet av mars har det vært avholdt kurs for ca. 30 nye pausegymnastikk-instruktører. Kursleder var Hans Hagseth, med fysioterapeut Gunvor Solberg som faglig ansvarshavende.

Kurset har gått over to kvelder og har gitt deltagerne både en teoretisk og en praktisk innføring i bevegelighets- og leddutslagstrening.

I tilknytning til kurset har det i frokostpausen blitt kjørt film og vist lysbilder omkring emnet TRIM, for å forsøke å motivere folk til større fysisk aktivitet.

Som avslutning på kurset var vi så heldige å få dr. Birger Tvedt fra Norges Idrettshøyskole til å kåsere om betydningen av TRIM og en riktig holdning.

"Vår holdning er på en måte vårt visittkort", sa Tvedt, og med de demonstrasjoner han foretok mens han sa det, var det ingen som var i tvil om hva han mente.

Av holdningen til de grader også har innflytelse på våre fysiske funksjoner var vel overraskende for de fleste. En gal holdning/sittestilling hemmer transporten av blod til og fra hjernen, slik at den ikke lenger arbeider så effektivt. Forsøk med bilførere har vist at reaksjonstiden kan øke med over et sekund p.g.a. gal sittestilling.

Videre fortalte Tvedt at den vanlige holdningen med hengeskuldere og hengemave også gjør at mellomgulvet ikke får så gode arbeidsforhold som en skulle ønske, med den følge at en del av de indre kjertler og organer arbeider med dårlig virkningsgrad.

Mange av de "moderne" sykdommer kan føres tilbake til en dårlig holdning, så ved mere bevisst satsing på en bedre holdning kan en faktisk drive forebyggende behandling på seg selv samtidig som en også får større overskudd til sine daglige gjøremål.

Med en kapasitet som dr. Tvedt og med den gode annonseringen av kåseriet var det skuffende at så få hadde møtt frem. Det ble nemlig en forestilling som de ca. 30 personene som var til stede vil huske en stund. -tt-

Og den viktige holdning som uttrykker en del av det overskudd som preget kåseriet.

Tvedt demonstrerer her "Protestholdningen" som er den vanligste blant dagens ungdom.

Velkommen nyansatte!

Bergen:

Kåre Aga, montør
Petter Klovholt, el-lærling
Jan Åge Pettersen, lagereksp.
Bjørn Ove Clausen, hjelpegutt

En hjertelig takk

til kollegaer i Siemens A/S for oppmerksomheten i anledning min 50-års dag den 19-1-1973. Thorbjørn Karlsen

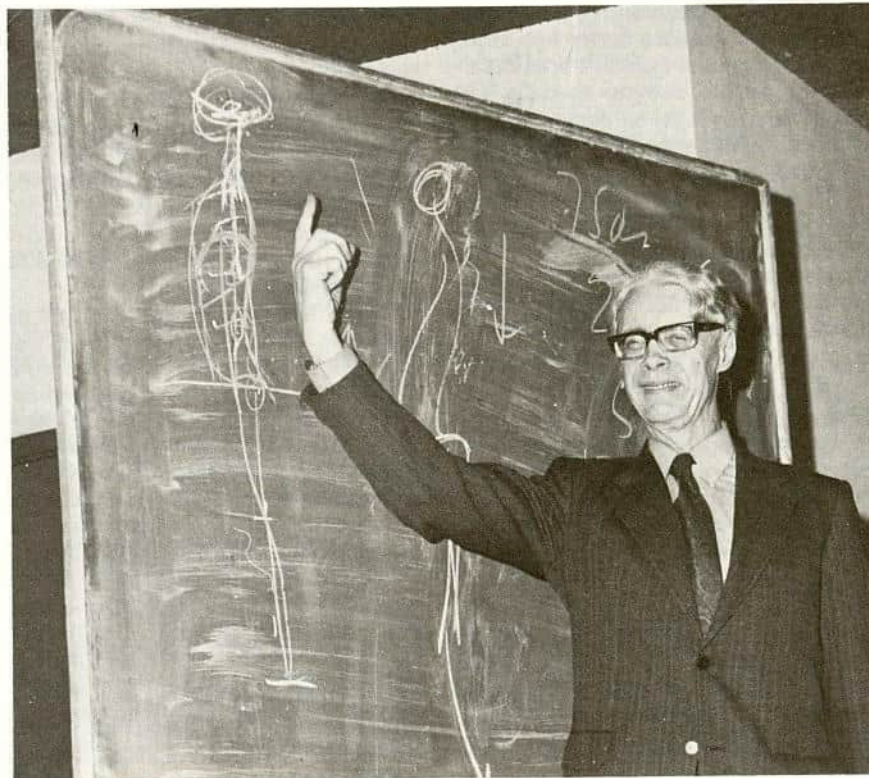
25 års jublant

31. mai: Formann Bjarne Schrøen, S/T.

Siemenslagets rebusløp - mai 1973

Her gis svaret på et av spørsmålene – merk deg dette hvis du skal være med!
Svaret er : RIKTIG
Tallet er : 3

Trio

Siemens med egen lærlingeordning

Unni Pedersen på Tele er siste kontorlærning etter den "gamle" ordningen.

1.1.1973 ble lærlingeordningen for handel- og kontorlag opphevet. De generelle lag for kontoryrket blir idag viet stor oppmerksomhet ved de grunnleggende yrkesskoler, og denne opplæring er etter myndighetenes mening tilstrekkelig til at elevene kan gjøre full nytte for seg i en kontorstilling. Etter endt skolegang viser det seg at den opplæring som er nødvendig ligger i de arbeidsformer og rutiner som er spesielle ved den enkelte bedrift, og dette kan selvsagt ikke skolene dekke i sin generelle undervisning.

I praksis vil dette si at dersom man har fylt 15 år og har avlagt eksamen ved handelsskolen, kan man begynne i en fast kontorstilling. Tidligere var grensen 19 år - var man mellom 15 og 19 måtte lærlegekontrakt opprettes.

Egen ordning for Siemens?

De nye bestemmelser stiller mulighetene åpne for bedriftene til å opprette private ordninger. Ved henvendelse til personalkontoret får vi bekreftet at dette nå er under vurdering i Siemens Oslo. Ordningen vil sannsynligvis innebære et videreutdanningsopplegg som vil strekke seg over 1 - 2 år. I denne tiden vil lærlegene få opplæring i de forskjellige sider vi beskjeftiger oss med på merkantil sektor - så som avregning, lønningsarbeide, bokholderi, telex osv. En endelig avklaring om denne ordningen vil sannsynligvis være klar innen sommerferien.

Vår siste "offentlige" kontorlærning

De som idag er på lærlegekontrakt, er forpliktet til å gå læretiden ut. I Siemens Oslo har vi en slik lærleg - Unni Pedersen - som nå er beskjeftiget på Seksjon Teleteknikk's avdeling for telekomponenter. Hun er ferdig med sin 3-årige læretid 1.8.1973.

— Har du hatt noe utbytte av læretiden?

— Ja, det synes jeg! Jeg ser det som en stor fordel å bli kjent med flest mulig avdelinger og rutiner. På denne måten ser en mer helheten og meningen med det en selv gjør. Ellers har jeg funnet det veldig interessant å komme inn ved Siemens, hvor jeg både har fått lære og - ikke minst - bruke tysk i arbeidet.

— Hvilke arbeidsfelter anser du det spesielt viktig for en kontordame å få opplæring i ved en bedrift?

— Det er i det hele stor forskjell på praksis og teori. Selv om jeg fikk en viss teoretisk bakgrunn på skolen, må jeg si at jeg lærte mye mer ved å se bruken av de forskjellige fagene i praksis. I teorien på skolen kan stoffet til sine tider virke tørt og uinteressant, mens det i arbeidslivet får en virkelig mening.

— Lærlegebogen for kontorlaget er nå opphevet - hvordan ser du på forslaget om at vi får en egen ordning?

— Jeg synes det så absolutt er å anbefale! Både den nyansatte og firmaet vil være best tjent med dette - det faglige utbytte og motiveringen for den enkelte vil bli bedre og resulterer i en større innsats og økt trivsel i arbeidet.

Trio

Han drog nordover -

Hans-Josef Pfistner er kommet til Norge som merkantil "informant".

Man kan spørre seg: Hva kan en tysker, som senere skal jobbe i Stammhaus, ha å lære hos oss? En mengde, mener ledelsen i Siemens AG. Rent bortsett fra det faglige, som man saktens kunne bibringe ham i Tyskland, så ønsker man at han skaffer seg praktiske erfaringer fra et datterselskap i utlandet. Siemens er ikke bare et tysk firma, men i aller høyeste grad et internasjonalt konsern. I sin utdanningspolitikk understreker Siemens dette. Man legger stor vekt på erfaringer fra utlandet. Den som har planer om en karriere i Stammhaus, gjør klokt i for en tid å ryste Tysklands støv av sine føtter.

I Pfistner's tilfelle kommer oppholdet som en del av en pågående utdanning. Hans reise ble ikke lang, men mange av kullkameratene vaksinerte seg mot tropesykdommer og satte kursen for eksotiske Siemens-utposter.

Informasjonen starter i Trondheim, hvor Odd Løkken vil gi ham anledning til å stifte nærmere bekjentskap med noen av de merkantile avdelingene på Sluppen. I de siste 3 månedene besøker han Svakstrømsfabrikken på Linderud, hvor Becker skal hjelpe ham til rette.

Utdannelsen Pfistner er iferd med å fullføre kan best sammenlignes med amerikanernes "management trainee". Teori og praksis går hånd i hånd. Flere nordmenn har fullført samme utdanning, og for tiden har vi to mann i Tyskland som følger dette opplegget.

Siemens-sensasjon i bordtennis i Oslo

Mesterlaget til Siemens som har gått cup-turneringen gjennom uten tap. Fra venstre: Bjørn Flovild, Roar Martinsen og Arild Bugge. Sistnevnte ble forøvrig kretsmeister i klasse B denne sesongen.

Det var som om man kunne høre den berømte knappenåla falle, så stille var det i salen. Forsiktig hvisking på benkeraden ble møtt med et olmt øyekast fra den blåkleddte spilleren på den ene siden av bordet. "Hold kjeft!" Servern gikk. Ballen ble slått frem og tilbake med saft i hvert tilslag på hver side av bordet. Den blåkleddte setter inn en ekstra smash - og ballen slår i bordplaten på den andre siden utenfor rekkevidde for den andre spilleren.

Applausen runger i lokalet noen korte sekunder. Ny konsentrasjon. Den blåkleddte server i tredje sett på stillingen 20-10 i hans favør. Han fanger lett opp returen og med en nydelig smash avgjør han det hele i sin favør - 21-10!

Publikum jubler og applauderer, og Roar Martinsen med Arild Bugge på slep stormer bort til Bjørn Flovild i vill glede. Den helt store sensasjonen er et faktum - 3.divisjonslaget Siemens 1 har vunnet cup'en i konkurranse med 110 lag fra Oslo og omegn!

Omtrent slik må vi vel si at hele sesongen har artet seg for våre bordtennisspillere. Selvfølgelig rager cup'en høyest - vårt lag var vel på forhånd ikke rangert blant de 20 beste! Men nesten like sensasjonelt var det at Arild Bugge kom helt fra det ukjente i C-klassen og vant kretsmeisterskapet i klasse B!

Serien i 3.divisjon ble også en lett sak for våre gutter i år - de avgav ikke et

eneste poeng og vant like godt 3.divisjonsmeisterskapet også!

— Hva kommer denne enorme fremgangen av, Arild Bugge?

— Vi har i år fått trene mye mer og bedre enn noen gang før. Spillerne på laget vårt er utrolig jevne, og det viser seg jo også at vi faktisk har avgjort hver vår gang i jevne matcher i cup'en. Dessuten tror jeg at det for cup'ens vedkommende har hatt endel å si at ingen regnet med oss - så om motstanderne undervurderte oss, hadde vi den fordel at vi spilte mer skjerpet mot antatt bedre motstandere.

— Neste år er dere i 2.divisjon. . .

— Målet må jo da være å rykke ytterligere opp. Årets sesong har gitt tydelige tegn på at vi burde være godt nok for 1.divisjon, så vi satser stort på dette. Men hardt vil det nok bli - det er bare ett lag som går opp, og det er harde motstandere også i 2.divisjon. . . Ellers må vi jo prøve å forsvare cuptriumfen.

— Hva betyr cupseieren ellers for den videre karrieren til vårt bordtennislag?

— Vi vil lettere få treningskamper mot 1.divisjonslag, som vil kunne gi oss den nødvendige styrken til å klare våre mål. Dessuten er det selvsagt en stor inspirasjon i det videre treningsarbeidet. Etter cupseieren har vi forøvrig fått forespørsel fra Oslo-kretsens beste spiller, Egil Aulie, om at han vil trene med oss

fra høsten av. Det vil utvilsomt gi oss mange nye og nyttige impulser!

Tilbake til cup'en, hvor vi skal se hvor langt inne seirene satt for våre gutter, da spesielt i semifinalen og finalen. I semifinalen møtte vi det antatt beste lag i Oslo & omegn, nemlig Radionette, som stiller 2 A-spillere som er rangert blant de 7 beste i Oslo:

0-1 Flovild - Nyquist 10-21, 12-21
0-2 Martinsen - Stenerud 12-21, 19-21
1-2 Bugge - Jensen 21-16, 21-11
1-3 Martinsen - Nyquist 18-21, 21-19, 16-21
1-4 Flovild - Stenerud 21-17, 18-21, 16-21

2-4 Bugge - Nyquist 14-21, 21-16, 21-8!
3-4 Martinsen - Jensen 21-14, 21-9
4-4 Flovild - Jensen 21-14, 21-11
5-4 Bugge - Stenerud 21-19, 21-16

Finalen gikk søndag 1.4.73 mot Jernbanen Ski på Kampen skole. De nærmere resultater der var:

0-1 Flovild - Kovacs 12-21, 17-21
1-1 Bugge - Særvoll 16-21, 21-15, 21-13
2-1 Martinsen - Skjefstad 22-20, 7-21, 21-15
3-1 Flovild - Særvoll 21-18, 21-5
3-2 Martinsen - Kovacs 11-21, 14-21
3-3 Bugge - Skjefstad 21-17, 18-21, 8-21
4-3 Martinsen - Særvoll 21-16, 21-14
5-3 Flovild - Skjefstad 15-21, 21-17, 21-10
5-4 Bugge - Kovacs 11-21, 16-21

Trio

Britt Eirill Hvål viser at forsterkertechnik - det er noe jentene klarer med glans.

Selvgjort er velgjort

Audun Møller Rønning har jobben med å kontrollere 46 forsterkere.

"Det er verdt å merke seg at en feilmontert komponent vil forringe lydkvaliteten, og i verste fall få forsterkeren til å gå opp i røyk". Sitatet er hentet fra byggeveiledningen til forsterkeren "Silicon Stereo 32".

På Linderud er det 46 stykker som ikke lar seg skremme av slike utsikter. Friskt har man satset 520 kr. i et komplett byggesett. Hver tirsdag og torsdag er byggedager. Forsterkeren skal yde 2x20W (16W sinus), og har akseptable data for frekvensgang og forvrengning. Igjen byggeveiledningen: "Ingen forkunnskaper er nødvendig. Alt De trenger av verktøy og viten, er en avbiter, en loddebolt, et skrujern og litt sunn fornuft". Det siste er selvfølgelig tatt med for å gi en stakkar mindreverdighetskomplekser. Det er ikke så lett.

Sisu i våronna på Linderud

Gressbranner er et sikkert vårtegn. Engang i våres brant det livlig på Linderud, så livlig at man fant det nødvendig å tilkalle brannvesenet.

— Brannen var ikke gartnerens verk, sier Trygve Larsen. Sent i høst ble graset slått for at det ikke skulle bli så mye brennbart rusk til våren. Men litt ble det jo igjen, og det har nå ungene svidd av.

— I forrige nummer av Siemens Intern ble det opplyst at bjerkene ville bli erstattet med trær på 5-6 meter. Kan man virkelig rykke opp så store trær og plante dem om?

— De rykkes ikke opp med rot. Disse lindetrærne er "født og oppvokst" på planteskole. Der har man sørget for at

Sinikka Julkunen og Hannu Neunonen er fra Finland. Begge hadde hørt så mye positivt om Norge at de gjerne ville avlegge landet en lengere visitt. Gjennom en felles venn fikk de jobb i gartnerfirmaet Seim, og nå raker de plenene på Linderud med ekte sisu.

rotsystemet har holdt seg innenfor en relativt liten jordklump. Ved omplantingen flytter man treet med jordklump, og røttene blir derved intakte.

Vi fortalte også i forrige nr. at "tun-treet" vårt er begynt å bli tørt i toppen. Men det er ikke kastanjen utenfor lageret som derved menes. Det er bjerkene utenfor verkstedbygget. Kastanjen klarer seg bedre enn bjerkene, ser det ut til.

SEA

Riktignok bygges hele forsterkeren på en trykket kretsplate. Komponentene stikkes gjennom hull i platen og loddes på baksiden. Enkelt og greit. Men først skal man finne riktig komponent til riktig hull. Motstandene skal dechiffres ved en fargekode, hva er pluss og hva minus på elektrolyttene, hvor er kollektoren? Til og med loddingen viser seg ikke å være bare fot-i-hose. Ved "kald-lodding" henger loddepunktet sammen mekanisk, men det er ingen elektrisk kontakt. Eller man har for mye tinn som renner utover og kortslutter bak på "printet".

Noen av deltakerne er blitt svært ivrige. De låner ikke verktøy av Siemens, men har kjøpt eget. Forsterkeren tar de med hjem og bygger for seg selv i ledige stunder.

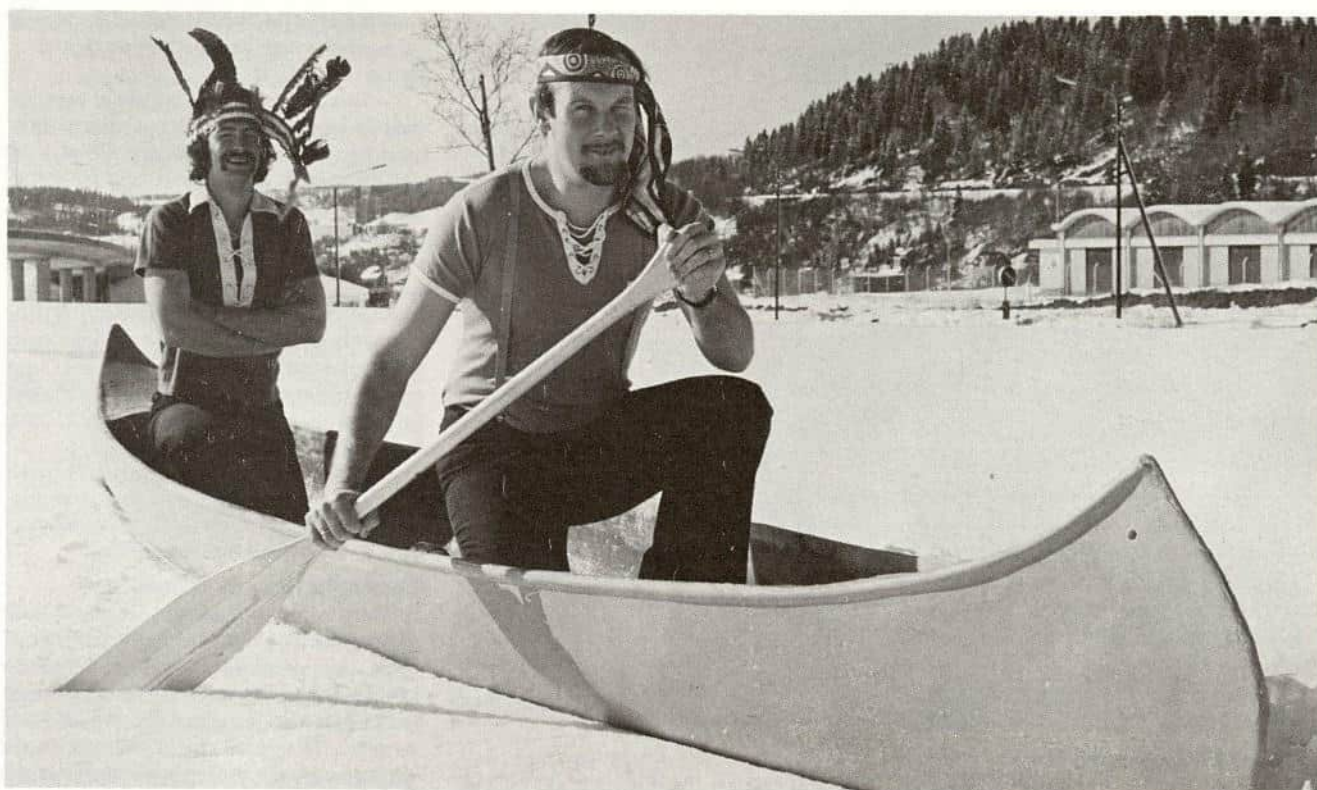
Hellum er en av dem som er ferdig. Han har fått en ypperlig mono-forsterker. Men det var stereo han var ute etter. Lederen for byggeprosjektet, Møller-Rønning, måler og måler uten å finne feilen. Han har ikke skikkelig feilsøkingstutstyr for hånden og utsetter det hele til neste gang.

Jentene er med og bygger. Fru Hvål hevder at hun aldri hadde tatt i en loddebolt før. Det virker som hun har godt tak på teknikken nå. Sidemannen, Arnfinn Kristensen, kikker usjenert på hennes print for å se hvorledes det skal gjøres.

Selvgjort er velgjort, sies det. Ihvertfall får man et annet forhold til ting man selv har bygget. Penger sparer man og.

SEA

Kanobygging på Sluppen - med utsikt til felles jomfrutur til Ånøya

Dersom en tilfeldig skulle begi seg ned i kjelleren under Sterkstrømfabrikken etter arbeidstid blir en fort klar over at et eller annet utenom det vanlige foregår.

Det første som møter en, er den umiskjennelige lukten av styren. Går en så videre til kjellerens sydvestlige hjørne, finner en årsaken, en hel del Siemens-folk som er i full gang med å bygge seg kano av glassfiberarmert polyester.

Det hele begynte ved årsskiftet da det ble nedsatt en kanokomite bestående av Robert Kristiansen (formann), Hans Morten Aas (driftssjef), Svein Pedersen (innkjøpssjef), Emil Alfer (undervisningsleder) og Helge Brekke (PR-sjef).

Etter en del innledende arbeid med form og tilretteleggelse av arbeidsplass og produksjonsutstyr, kunne komiteen i begynnelsen av mars presentere prototypen. Det er en kano av kanadisk type med hul kjøll og flyteskått foran og bak. Største lengde 4,95 m, største bredde 0,85 m. Vekt ca. 25 kg. Bæreevne ca. 400 kg. Oppdrift ca. 40 kg.

Den ble sjøsatt i Nidelven, og kom meget bra fra sin jomfrutur til tross for

Formann Robert Kristiansen (bak) og PR-sjef Helge Brekke venter utålmodig på at snøen skal forsvinne.

rnanglende Veritas-godkjennelse. Her må innskytes at de to prøvepadlerne ikke tok kanoen ut i de værste strykene.

Vidunderet ble så behørig plassert i Elektrovarmefabrikkens kantine for å virke som lokkemiddel på eventuelle svake og svømmedyktige sjeler.

Den har tydeligvis virket etter hensikt, for ifølge PR-sjef Brekke har ca. 30 interesserte båtbyggere fått navnet sitt på terminplanen. Om det er ytterligere et lokkemiddel eller ikke, skal være usagt, men Brekke kan videre opplyse at det på forsommeren skal avholdes en felles jomfrutur på Ånøya, et stort vann ca. 3 mil sør for Trondheim. Det er allerede utlyst en konkurranse om den beste padlesangen til denne begivenheten.

Dersom noen av leserne er i besittelse av en ustyrlig skrivekløe, så er det fremdeles anledning til å sende inn bidrag.

Jeg beundrer forts. fra s. 3

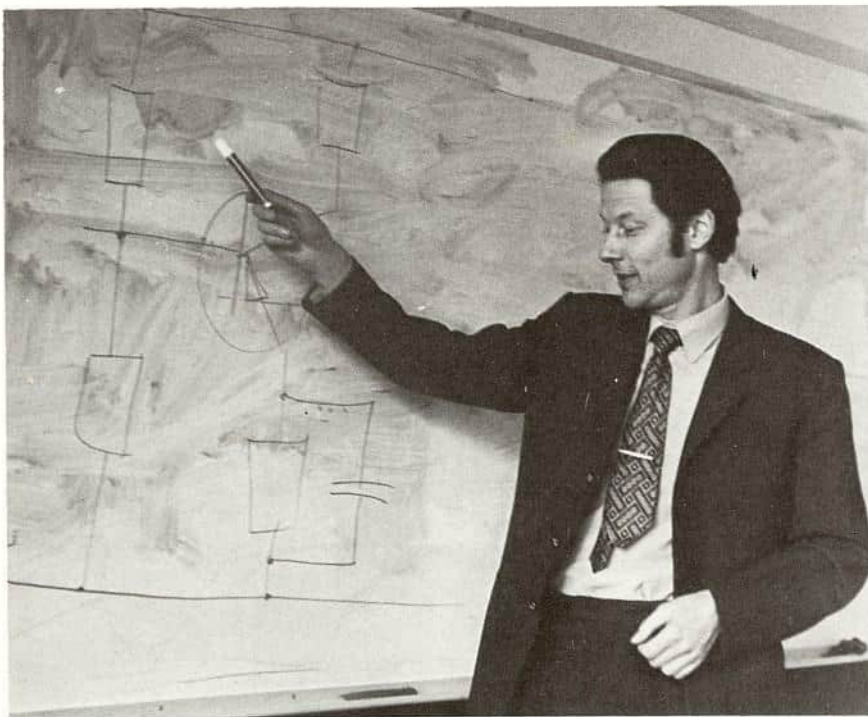
— Jeg vil presisere at endringen ikke representerer noen revolusjon. Den er snarere en harmonisk tilpassing som er fremtvunget av den eksplosive markedstilveksten. Organisasjonsendringer møtes alltid med skepsis. Endringen vår er gjennomdiskutert for at alle parter skal kunne akseptere og forstå nødvendigheten av omleggingen.

Det er nå etablert et markedsføringskontor. Avdelingen skal ivareta den direkte kontakt med kunden og er sterkt teknisk preget.

Order-kontoret er mer merkantilt orientert. Kontoret bearbeider ordrene og er bl.a. ansvarlig for den tidkrevende oppfølgingen av fabrikkbestillingene. Tidligere våket akkvisitørene over sine ordre fra bestilling til leveranse. Mye tid gikk bort i administrasjon. Det er altså foretatt en arbeidsdeling og spesialisering.

Takket være en fordobling av omsetningen på 5 år, var situasjonen blitt akutt. Akkvisitørenes administrative plikter var begynt å gå på bekostning av kundekontakten. Det må ikke skje.

Bedre utdannelse med praksis fra Siemens

Sverre Vangsnes heter han. Han arbeider på AKA's industrigruppe som bearbeider og begynte hos oss 15.1. 1973. Om 3 måneder skal han slutte igjen - hva er egentlig så bemerkelsesverdig ved en mann som arbeider bare 6 måneder ved en bedrift. . . ?

Sverre Vangsnes er egentlig avdelingsleder ved Romerike Yrkesskole - en stilling han har hatt siden 1969. Hans tid hos oss representerer noe helt nytt fra skolemyndighetenes side - skolelærerne får nå anledning til å ta praktikum i industrien for å følge opp de faglige kunnskaper og for å se de tekniske nyvinninger brukt i praksis.

Allsidig bakgrunn

— Kan du fortelle litt om deg selv?

— Jeg har gått elektrikerlære ved NSB's verksted på Grorud og har montørsertifikat i gruppe L. Videre har jeg gjennomgått Oslo Tekniske Skole's sterkstrømmlinje.

Etter dette var jeg ansatt i 1 år som planlegger ved EFA Elektro på Kolbotn, før jeg begynte ved Atomintitutet på Kjeller, der jeg var ansatt i 3 år - først som driftsassistent og senere som reaktoroperatør. Samtidig med dette gjennomgikk jeg elektronikklinjen ved FFI's ettermiddagskurs.

Avdelingsleder ved Romerike Yrkesskole, Sverre Vangsnes, har utbytte av samarbeidet med Siemens.

— I 1964 begynte jeg så som faglærer ved Fredrikstad Yrkesskole og hadde denne stillingen inntil jeg ble ansatt som avdelingsleder ved Romerike Yrkesskole i 1969. I denne tiden gjennomgikk jeg pedagogisk seminar, kurs i radioteknikk og tok radioserviceprøven. Arbeidet mitt ved Romerike Yrkesskole består i administrasjon og undervisning.

Lærere og industrien

— Hvordan og hvorfor kom denne praktikant-tiden igang?

— Skolemyndighetene har i den senere tid åpnet mulighetene for ansatte i yrkesskolen å skaffe seg praksis i arbeidslivet. Skolen og vedkommende bedrift dekker da i fellesskap lønnen til praktikanten.

Personlig hadde jeg lenge følt behov for å komme nærmere i kontakt med industrien - mine erfaringer fra arbeidslivet begynte jo å ligge noen år tilbake i tiden. Gjennom Elektroinstallatørenes Landsforbund kom jeg i kontakt med Siemens, som var meget positivt innstilt til utplasseringen. 6 måneders permisjon ble innvilget meget raskt og jeg

kunne begynne hos Siemens 15. januar.

— Hva anser du verdien av denne tiden til å bestå i?

— For at skolen skal kunne gi en tidsmessig opplæring, er det viktig at lærerne holder sine kunnskaper ajour med utviklingen, - ikke minst gjelder dette elektrofagene. Med hensyn til etterutdanningskursene på yrkesskolen, f.eks. videreopplæringen av elektromontører i elektronikk, skjemateknikk og automatisering er ikke skolen bundet av undervisningsplaner på samme måte som for annen opplæring på skolen. Her kan undervisningen legges opp i samsvar med de krav som arbeidslivet stiller til enhver tid.

Det sier seg selv at både planleggere av slike kurs og lærerne i størst mulig utstrekning må kjenne til arbeidslivets ønsker og behov for opplæring.

Siemens-bidrag i kursopplegg

Personlig har jeg arbeidet endel med et kursopplegg i grunnleggende elektronikk. Jeg underviser også sterkstrømslærere i dette emne i kortere sommerkurs. Nevnte kursopplegg er forøvrig kommet istand etter initiativ fra "opplæringsutvalget" som er et samarbeidsorgan mellom NEKF og EIL. Disposisjonen for kurskompendiet, som består av ca. 140 sider, er utarbeidet i samarbeid med dette utvalg hvor forøvrig NEKF's representant, Kåre Andersen fra Siemens, har kommet med verdifulle bidrag.

Her på Siemens er jeg ansatt på avdelingen "anlegg-industri" og er med på prosjektering og oppfølging av industrielle elektriske anlegg. Her får jeg anledning til å sette meg inn i den arbeidsteknikk som er nødvendig for å kunne realisere slike anlegg på en økonomisk og teknisk forsvarlig måte. Denne lærdommen er meget verdifull å ta med seg tilbake til skolen, både når det gjelder planlegging av undervisningsopplegg og direkte opplæring av elevene. Undervisningen blir mer meningsfull og interessant når en kan vise til tidsmessige, praktiske eksempler. Dette gjelder ikke minst voksenopplæringen der elevene er meget interessert i hvordan den lærdom de tilegner seg direkte kan overføres i industrielle anlegg. Vi får også håpe at elevene senere vil gli lettere inn i arbeidsmiljøet i bedriftene. Forts. neste side

Noen finner seg godt til rette i en organisasjonsplan — andre lever sitt eget liv!

Yrkesskolene med nyreviderte planer

— Ser du hittil noen store forskjeller på det elevene lærer og det som er de faktiske forhold ute i industrien?

— De nåværende planer for yrkesskolens sterkstrømslinje tilfredsstiller nok ikke industriens krav. Elevene lærer lite eller intet om halvlederteknikk, og moderne skjemateknikk er viet liten oppmerksomhet.

Imidlertid vil det allerede fra kommende høst bli satt igang forsøk ved noen skoler etter nyreviderte planer. Det vil da bli en felles grunnopplæring sterkstrøm/svakstrøm. Dermed har vi etter min mening kommet et langt skritt i riktig retning.

— Du er, såvidt vites, en "forsøkskanin" på dette feltet. Vil du anbefale lignende opplegg for andre lærere i fremtiden?

— I målsettingsparagrafen for verksted- og lærlingskolen heter det at skolen har som mål å gi utdanning i håndverks-, industri- og servicefag i samsvar med de krav som arbeidslivet stiller til enhver tid. Skolen skal også gi faglig og teknisk undervisning til voksne. For å etterleve dette bør, etter min mening, lærerne i størst mulig utstrekning benytte seg av de mulighetene som nå er åpnet for å skaffe seg egnet praksis i arbeidslivet!

— Tilslutt - hvordan trives du hos oss?

— Jeg stortrives her på Siemens! Miljøet er aktivt og inspirerende, og jeg har inntrykk av at de ansatte er meget serviceinnstilte - ikke bare overfor kunder, men også innbyrdes! Trio

Dengang Siemens forts. fra s. 2

tungt å sveive, og var man ikke på vakt, risikerte sjåføren at sveiven gav ham en invaliderende smekk.

Den omstendelige startingen ble begjærlig utnyttet i reklamen. Bensindrosjesjåføren ble fremstilt på kne av-sindig sveivende, mens el.-sjåføren hånflirende kjørte avgårde med kunden.

Ordet "eksos" var knapt nok oppfunnet, men automobilens forurensing var allerede et salgsargument for Siemens: Elektro-drosjen lukter ikke! Til overmål var el.bilen billigere i drift. (Bensinen var i den første tiden relativt dyr).

I Siemens var man overbevist at el.-bilen hadde fremtiden foran seg. Skeptikerne påpeket el.bilens korte aksjons-

sa organisasjonssjef Djuve ved Siemens-lagets andre kåseri i Oslo torsdag 12.4. 73. På tross av de mange ledige plassene i foredragssalen var det allikevel gledelig å konstatere at en stor del av tilhørerne var fra gruppen på over 35 år.

Siemens i Norge gjennom 75 år

Djuve ga oss et kort og greit historisk sammendrag fra firmaets spede begynnelsen i 1898. Den gang het vi Siemens & Halske og hadde en stab på 6 personer. I dag har vi ca. 1800 ansatte.

Det er vel bare et fåtall av oss som visste at firmaet ble overtatt av Direktoratet for fiendtlig eiendom i 1945. I 1947 ble firmaet solgt til Bergens Telefonsentral (nåværende Bergen Industri-investering), og fikk navnet Pro-

radius. Kritikken ble avfeiet. "Automobil-bilen har kun sin berettigelse i nærtrafikken. Over større avstander er jernbanen ubetinget det best egnede transportmiddel". Utviklingen ble en annen, men tankegangen er fremdeles logisk.

Siemens satset stort. I all hast ble det ført opp en fabrikk med store haller. Aldri før hadde firmaet kastet seg så hodestups ut i det ukjente. Og fiascoen uteble heller ikke.

Prototypene fra 1905 representerte det ypperste man kunne presse ut av el.bil-prinsippet. Skulle bilen utvikles videre, trengte man nye og bedre batterier. Siemens-bilen sto altså teknisk på stedet hvil, mens bensinmotoren gjennomgikk radikale forbedringer. I 1905 var el.bilen tildels konkurranse-dyktig, men den ble hurtig distansert. Allerede i 1908 gjorde vanlige bruksbiler 60 km/t - el.bilen bare 30 km/t.

Bilkjøp dikteres ikke alene av "snusfornuft". Bilen var og er et statussymbol - mannens leketøy. Hvem kjøper en el.bil når bensinbilen er dobbelt så rask? Siemens kunne bare konstatere at slaget var tapt. På hånden satt man igjen med en svær fabrikk.

For å beskjefte fabrikkens tar man opp produksjonen av vanlige bensindrevne biler. Bilen som utvikles blir usedvanlig robust og slitesterk. Men den må ha et navn. I Tyskland er Oberleutnant Koeppen's navn på alles leber. Han hadde nettopp vunnet et "jordenrundt - billøp". Bilen han anvendte bar navnet Protos. Siemens ser sin sjanse og kjøper navnet. Protos blir Siemens-

ton. Elektromed ble skilt ut som eget firma i 1959, og året etter fikk Siemens AG kjøpt Proton tilbake til moderselskapet.

Djuve ga oss også en interessant fremstilling over firmaets organisasjon idag.

Fiskestell i Osloomarka

Formannen i Osloomarkas Fiskeadministrasjon (OFA), R. Hansen, kåserte over dette emnet med lysbilder og ga gode tips om steder med godt fiske i Osloomarka.

Siemenslaget skal ha all ære av en koselig ettermiddag på Linderud. Trio

bilene hetende. Bilen gjør ikke skam på navnet. Den finner sine trofaste tilhengere og Siemens kan gjennom mange år registrere en tilfredsstillende omsetning. SEA

Siemens A/S ønsker å besette nedennevnte nyopprettede stilling ved intern rekruttering:

Innkjøp for seksjon Kraftteknikk

Sentralavdeling Økonomi har ansvaret for koordineringen av den samlede innkjøpsaktivitet i seksjonen.

Til å ivareta denne koordineringsoppgaven søkes økonom eller ingeniør (helst med økonomisk tilleggsutdannelse).

Vedkommende skal bl.a.:

- sammen med de produktansvarlige bestemme hvilke produkter/ytelser som kjøpes hos hvilke leverandører
- i avstemming med de produktansvarlige avtale generelle betingelser med de leverandører som er valgt ut
- rasjonalisere innkjøpsavviklingen så langt det er mulig og nødvendig
- sammen med de produktansvarlige ha ansvaret for lagerbeholdningen.

Hensikten er ikke å bygge opp en sentral innkjøpsavdeling. Når det gjelder lagermateriell, skal lagersjefene trekkes inn i disponeringen, og lagerinnkjøpsgruppene i innkjøpsavvikling. Øvrige innkjøp vil heller ikke bli sentralisert, men en tar sikte på en bedre koordinering.

Spørsmål om stillingen kan rettes til B.G. Øvestad.

Søknadsfrist: 31. mai 1973.

Siemenskjenner og hundekjenner

En sneip ligger i askebegeret og ryker. Papir flyter og telefonen kimer i ett kjøp. I rasende fart blir ting forklart, beskjeder mottatt og formidlet. Et par ganger blir intervjuet avbrutt ved at han springer opp og forsvinner i lynende fart på knirkende såler rundt hjørnet. Stress.

Alt skulle ligge vel til rette for det i denne jobben. For øyeblikket prøver han å slappe av - han lener seg tilbake på stolen og nyter sigaretten. Ellers går det slag i slag med alle mulige problemer - sentralbordet er sprengt, telexdamen er syk, postbilen står fast. Det er allikevel bare endel av hverdagen. . . .

37 år i Siemens

Kåre Grefstad begynte selv som løpegutt i firmaet i 1936, 17 år gammel. Begynnnergasjen var strålende - hele kr. 60,- pr. mnd! Etter 1 måned ved postavdelingen ble han overført til reklameavdelingen, hvor han arbeidet med utsendelser av brosjyrer og prislister. I 1943 overtok han ansvaret for innkjøp av kontorrekvisita og trykking av formularer - en stilling han fremdeles innehar. I tillegg har han idag også ansvaret for postavdelingen, reisekontoret, sentralbordet, telex'en og resepsjonstjenesten. En tid var også ansvaret for renholdet og kantinevirksomheten underlagt ham.

Kort sagt så kjenner Kåre Grefstad firmaet - og alle i firmaet kjenner ham. Han er alltid arbeidssom og tjenestevillig, og det er sjelden at vi får høre "nei" som svar fra ham når vi spør om en tjeneste.

— Du har lang tid bak deg. . .

— Ja - det er sikkert - og artig har det vært! Jeg har fått være med å se firmaets utvikling - både i gode og dårlige tider. Adskillige mennesker er kommet og gått, og jeg sitter igjen med en masse erfaringer og inntrykk!

Krigsår og flytting

— Noe spesielt du husker. . . ?

— Flyttingen til Linderud! Påslutten var jeg helt alene med ansvaret for at tingene kom på deres rette plass. Da sola begynte å farge morgenhimmelen rød orket jeg ikke mer og ropte: "Stopp! Nå vil jeg ha en røyk!" Deretter var det på'n igjen....

Ellers husker jeg spesielt dagene under krigen. Jeg var Heyerdahl's private løpegutt med fast rute mellom Stor-

tinget og Victoria Terrasse. Heyerdahl var president i Røde Kors, og vi formidlet brev for folk som var arrestert. Ellers var det også spennende tider. På rekvisitakontoret trykket endel av oss en av de illegale avisene XYZ. En gang hørte vi rykter om at en av våre var arrestert. Kort tid etter tok det i dørklinken til trykkeriet, og vi tok bare beina fatt ut bakveien det forteste vi hadde lært - overbeviste om at det var politiet. Maskinen sto og gikk hele natten - vi turte ikke gå tilbake, selv om det viste seg at det var falsk alarm!

Hunder som hobby

— Det går rykter om at du også er en opptatt mann på fritiden. . . . ?

— Ja, jeg driver med så mye på fritiden også at det er en gru! Jeg har sittet i styret i Linderud Vel i mangfoldige år, og ellers driver jeg med oppdretting av Airedale-terriere som min store hobby. Det er blitt mange premier etterhvert for hundene mine. Dersom min nåværende får premie på den kommende utstillingen, vil den være champion i år!

Kaare Grefstad og hans Airedale-terrier - champion in spe!

Ønsker til oss alle

— Det er mye stress for deg på jobben. Hvordan klarer du det?

— Å, det går da på et vis, smiler Grefstad. - Imidlertid tror jeg at folk flest tar litt for lite hensyn til våre daglige serviceapparater, og det er dette som skaper maset. Hvis jeg får lov til, vil jeg derfor gjerne tilslutt få komme med noen ønsker til alle og enhver:

1. Si fra til sentralbordet når du forlater plassen din.
2. Skriv under posten etterhvert som den er ferdig, slik at ikke alt kommer samtidig kl. 16.00.
3. Prøv å ikke misbruke telex'en med for lange telex'er - spesielt på fredager, hvor det stort sett vil være like raskt å sende det som vanlig brev i postgangen.
4. Vær forsiktig med rekvisitaen - den er kostbar!

Trio